

بیر و ریی کا نی ف ق ی کی گوم ا . . (41) . . ش ما بار وانی

بشی چل و ی

س قول هوالل و دوو ف ق و ف ق ک . . !

ب حوکی ئ و ی ه م ف ق و ه م ئیسلامی بووم کاتی خ ی، ئ و
ل ق ناغی ژیا نی ف ق ی تیم و س رد می ئیسلامی بوونم دا، ف ق ی کمان
ل گ دابوو، ئ ستا ل ی ک ل مزگ و ت کان ل ه ولری پایتخت
م لای، ز ر ب تووندی ئیسلامی بوونی گرتبوو و تاب ییت ئیسلامیزم کی
د گمای بوو. ز ر جار د یگوت: ل پ ناو ئ و ی باز ی پیر ز ی (ئیسلامی
سیاسی) و کاری د عو و بانگخوازی، ئ نجامدانی ه موو شت ک دروست و
د گ پ دراو. ه ند ک جار ب ش خ ی و گا ت ک توو مان د کرد،
د یگوت: ت نانت زینا (س کسی ناش رعی) یش درووست.

واتا ماکیفیلی وت نی (الغایة تبرر الوسيلة) و ئامانج کان
ئام از کان و د ک ن، جا ه ر ل و س ن گ میکیا ف لیان ی و،
ئیسلامی کان ز ر شتیان واکردبوو. ل پ ناو گ یشتن ب
ئامانج کان یان گ ل شتیان د کرد و ز ر شتیان ل س رخ یان قبو
د کرد، ب نموون د یانگوت: ئ م ئ ستا ل ق ناغی د عو و ب
د س ا تیداین، م سیح وت نی شا پ کیان ل لای ووم تی است ت دا، ت
لای چ پیشیان ب ابگره. یان گ ر کراس ک ی ب رتیان ل دزی، ت
د ر پ ک شتیان و بد.

تا د گ ی ب ق ناغی ت مکی و د و ت داری و ج ب ج کردنی
ئ حکام کان ی ش ریع ت و ی نانی د و تی سیوکراتی، ئ وسا ب کاهی
دی خ مان د توانین د گم و ئایدیاکانی خ مان، ئایدی ل ژیا و بیر
و باو و ئ قید ی خ مان بس پ نین و چی ویستمان بیک ی و بی یین
و ک س ک کاتی خ ی و ل کاتی دوو ووی و لاوازی و ب
د و تیماندا، شاپ کی تیا ه دابین، ل ت و ج گایدا دوو شاپی
تیا ه د د د ی و.

ب ی ناچارین ئ ستا ل گ ب یار کان ی دیفاکت دا خ مان بگونج نین
و ه ند ک شت بک ی و ب یین و بچین ژ ر باری ئ مری واقعی و.

ئ و ه زه ئیسلامی سیاسی ی من ئ ندامیان بووم و ل یزی

لل ئىسلامدا ئىوايى تېكى لى چىند ئىگىيىكى و ھاتوو و دىت: خو ئندى سورىتى (الإخلاص)، سى يىكى قورئان* واتا: سى قل ھواللى بخوئى، بارتى قاي خو ئندى ھى موو قورئان و لىت بى ختمىكى حىسابى.

...

*روى البخاري (6643) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «يُرَدُّ دُهَا فَلَمْ يَأْتِ صَبْحٌ جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، وَكَأَنَّ الرَّجُلَ يَتَقَالَّهَا [أَي يراها قليلة] فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنْ نَهَا لَتَعْدِلُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ) .

وروى مسلم (811) عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «يَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ فِي لَيْلَةٍ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ؟ قَالُوا: وَكَيْفَ يَقْرَأُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ. قَالَ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تَعْدِلُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ .

وروى مسلم (812) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «احْشُدُوا فَإِنَّ نَبِيَّ سَأَلَكُمْ عَنْ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ فَحَشَدَ مِنْ حَشَدٍ، ثُمَّ خَرَجَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَرَأَ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ثُمَّ دَخَلَ، فَقَالَ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ: إِنْ نَبِيٌّ أَرَى هَذَا خَيْرٌ جَاءَهُ مِنْ السَّمَاءِ، فَذَكَرَ الَّذِي أَدْخَلَهُ، ثُمَّ خَرَجَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنْ نَبِيٌّ قُلْتُ لَكُمْ سَأَلَكُمْ عَنْ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ، أَلَا إِنْ نَهَا تَعْدِلُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ .